Ч. 125. Львів, субота дня 18. (5.) червця 1910. Річник XIV.

РУСЛАН

Передплата на »РУСЛАНА« виносить:
в Австриї:
на цілий рік . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . 5 кор.
на місяць . . 1·70 кор.
За границею:
на цілий рік: зі щоденною висилкою 7 долярів, або 12 рублів; з висилкою двічи в тижни $5^1/_2$ доляра, або 10 рублів; з висилкою що суботи $4^1/_2$ доляра, або 9 рублів.
Поодиноке число по 10 сот.

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановкх псальмів М. Шашкевича

Телефон Редакциї ч. 1484 — Конто почт. щадниці ч. 98.704.

Виходить у Львові що дня крім неділь руских сьвят о $5^1/_2$ год. по полудни.
Редакция, адміністрация експедиция »Руслана« при ул. Оссолїньских ч. 11. партер (фронт від ул. Тихої). Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє.—
Рекламациї неопечатані є вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по цїнї 20 с. від стрічки, а в „Надісланім“ 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Баламутства радикальних руских послів.

(△) Щасливий той нарід, що має таких представників в законодатних тїлах, котрі відчувають єго положенє, слїдять за єго потребами і домаганями, відповідно тому інформують міродатні круги парляментарні і урядові власти і пильно та щиро дбають, щоби все можливе осягнути і придбати для вдоволеня і заспокоєня сих народних потреб і домагань. Але коли сим домаганям і потребам має вдоволити законодатне тїло зглядно також виконні власти або правительство, то посол повинен передовсїм придбати собі вірних інформаций про положенє народних верств, які він заступає, повинен собі виробити ясний, предметовий погляд на полїтично-национальні, суспільні і народогосподарскі відносини, а зібравши собі такі інформациї, виробивши собі такий ясний, предметовий і на дїйсних даних опертий погляд, повинен про ті відносини інформувати законодатні чинники а також виконні власти, правительство, щоби відтак вплинути на поправу тих відносин, щоби придбати все можливе для заспокоєня потреб і домагань народу. А може се осягнути посол, зглядно ґрупа послів зложена з представників певного сторонництва, наколи і сї інформациї їх будуть вірні і певні, основані на дїйсних даних, а не на фантазиях, і наколи сї домаганя не будуть високопарними мріями і милозвучними демаґоґічними окликами, а будуть опирати ся на здїснимих основах, будуть відповідати дїйсним потребам. Колиж інформациї посольскі будуть непевні, невірні або зовсїм хибні, коли вироблені на основі таких хибних інформаций погляди будуть зовсїм баламутні, то дїяльність такого посла наносить народови лише шкоду, бо і парляментарні круги, доглянувши сих баламутств перестануть звертати бачність на виводи посла, не схотять допомогати до здїйсненя єго домагань, а також і правительство не буде числити ся з домаганями такого посла або буде мати невірні погляди про дїйсне положенє тих народних верств, які дотичний посол або єго ґрупа заступає.

При ріжних нагодах вказували ми на се, як то нашим радикальним послам не розходить ся о те, щоби народови приспорити дїйсних придбань, щоби заспокоїти дїйсні єго потреби, щоби щось для народу осягнути, але в своїм демаґоґічнім розмаху дбають о се, щоби розбуджувати і піддержувати невдоволенє в широких народних верствах, щоби розятрувати і розогнювати, а кидаючи високопарні оклики, проголошуючи нездїйснимі обіцянки, намагають ся здобути собі тим дешеву популярність серед несьвідомих або малосьвідомих людий.

Досить пригадати інформациї січового атамана д-ра Трильовского про запікані баґнети або полїтику сухої верби посла Будзиновского, котрий инакше промовляє в палатї а що иншого вносить до стеноґрафічного протоколу. Що ся полїтична метода не приспорила сим послам поваги посеред парляментарних сторонництв і в правительственних кругах, шо ті демаґоґічні розмахи і пориви чималс причинили ся до підорваня поваги укр. руского клюбу, до якого згадані посли належали, се річ загально відома. Алеж ще сумнїйше, що на тім терпить сама народна справа, і що дїйсні домаганя і потреби народні задля такої хибної полїтики і поривів деяких одиниць не можуть діждати ся здїйсненя, бо і парляментарні сторонництва і правительство перестають числити ся з демаґоґічними поривами.

Перед кількома тижнями мали ми нагоду вказати на баламутні інформациї і погляди посла Будзиновского подані в Ukrain. Rundschau, де він пишучи про москвофільство, дїйсні дані сучасні перемішав з давними подіями і на основі тих давних подій зробив висновки про сучасний напрям полїтики краєвого правительства, зглядно намісника. Такими виводами не тільки не робить ся нашій народній справі нїякої прислуги, але навпаки вводить ся в парляментарні і полїтичні круги і в міродатні виконні чинники баламутства і такими баламутними поглядами затемнює ся нашу народну справу, наносить ся їй необчислимі шкоди.

Шкідливі такі баламутства розповсюджувані печатно і устно в держ. радї наколи они походять з недокладних невірних інформаций, з недбальства або байдужности посла, котрий не старає ся здобути со-

---

О. П. А. Шеган (P. A. Sheehan).

Мій новий сотрудник.

Оповіданє із записок ірляндського пароха.
Переклав *Володимир Держирука.*

(Дальше).

— Говорив я з ним кілька разів. Се молодець образований, приличний, добре вихований, добрий. Має майно, що дає йому 200 фунтів річного доходу, крім того має добру платню, як інспектор надбережної сторожі і вкінци має дуже гарні вигляди на будучність та не вірить в нїчо...

— І здаєть ся, не вірив нїколи.

— Вихований був строго на основі принципів евангелицьких, майже кальвінських. Почав однак опісля багато читати і став недовірком, як много инших.

— Дайте йому, отче, дещо до читаня. Розумієть ся що він не має понятя про нашу віру. Пізнає її, то повірить.

На жаль так не є. Читав вже. Їздив по цїлім сьвітї і на перекір старому принципови „coelum, non animum mutant“ — набирав сьвітопогляду релїґійного з окруженя. В Льондонї був теософістом, в Сан-Франціско ісповідником секти „Нового Сьвітла“, в Каїрі музулманом, в цейльонських лїсах будистом, бо наука Будди зробила на нїм велике вражінє таємною своєю силою, таємною і спокійною фільософією; здаєть ся менї навіть — тут сотрудник додав тихим голосом, — що удостоїв ся поцїлованя зуба Будди.

— Справдї? І що йому прийшло з того?

— Небагато, хиба тільки, що потвердив принцип скептиків. Є на сьвітї річи, про які не снить ся лавіть нашій фільософії.

— Так маєть ся справа? І сего волокита вибрала собі наймилїйша наша парохіянка? Щож тепер почати, щоби зробити з него католика? Чи є до нас упереджений?

— Нї. Противно, любить нас дуже. В цїлім сьвітї приймали його католицькі сьвященики дуже гостинно; він зве нас „гуртком людий чесних і веселих“.

— Думаю, що так не уявляв собі нас сьв. Альфонс з Лїґорі або сьв. Кароль Боромейський, та менше з тим. Чи знає він, яка наша віра?

— Найточнїйше. Читав наші найлїпші твори.

— Говорив з католиками?

— Багато; їх докази не зробили на нїм враженя. Впрочім, чи чоловік, що пристає з таким Кампіоном, може стати католиком?

— Се правда, хоч не годить ся так говорити про сего, котрого ви навернули. А говорили ви з Ормебі про віру?

— Так. Кілька разів вертали ми скалистою стежиною до стацій надбережної сторони.

— О щож йому ходить? Чи вірить в безсмертність душі?

Саме про сю точку спорили ми. Він заперечує все надприродне, а тим самим також єствованє безсмертної душі? І як маю його в сїм напрямі пересьвідчити? Я його питав, чи він не є вповнї сего сьвідомим, що його власне найвнутреннїйше Я поза і понад матерією стоїть, що в нїм самім живе повне таємности, інтелектуальне єство, яке опановує сили його мозку. Чи не відчуває він, що може контролювати в кождім напрямі чинности свого мозку? „Отже, сказав я до нього, коли мозок є поєдинчою масою материї, як кожда иньша, а се Ви признаєте, то звідки бере ся дїланє волї? Як ви його виясните, чиє се дїланє. З мозку воно не може випливати, бо змислове, матеріяльне не може бути початком надзмислового і духового, або инакше кажучи, воно не може бути рівночасно твором і творцем“.

— Щож він на се відповів?

— Слухав уважно, вкінци сказав спокійно: Як се Я є чимсь иншим від мозку і має самосьвідомість, то де дїваєть ся самосьвідомість, коли мозок наш стаєть ся анемічним і спить або коли житє є захльороформоване? — О — сказав я — в такім разї орґан є замкнений, клявіші не дїлають. — Добре, а де дїваєть ся товчок житя? Припер мене до муру; скажу, отче Дане, хочби мене отець парох звали зрадником, кидаю в кут Есхіля а забираю ся до студиованя того всего, що для сьвященика є конче потрібним.

— Малий сей случай не повинен вас, отче непокоїти! Відповідь найдете в кождім підручнику католицької фільософії.

— Який підручник в анґлїйській мові міг би я поручити Ормеді?

(Дальше буде).

бі певний реальний погляд на відносини. Але ще гірше, коли такі баламутства пускає ся в сьвіт навмисно, в недобрій вірі, або робить ся факти і дотепи з того, щоби відтак се відкликати яко вість пущену на жарт.

А вжеж промова буджетова осавула січового отамана, посла Лагодиньского, котрої зміст подали ми вчера, сьвідчить про се, що сей посол мабуть зовсім не читає часописий, не інформує ся, що в краю і в державі діє ся, не знає, що вокруг него стало ся за час єго пословання, а так навмання повторяє погляди, котрі може колись мали деяку основу, але нині стоять в різкій суперечности з дійсним положенєм і з сучасними подіями. Коли всеполяки вичитали з промови п. Лагодиньского, що теперішний намісник стоїть під їх командою, коли наші москвичі вичитали, що намісник стоїть з ними в союзі, то певно важко они мусїли зітхнути і погадати собі: дай Боже, щоб оно справді так було і так стало ся. Голошенє такого погляду сьвідчить або о тім, що посол Лагодиньский зовсім не знає і не старає ся дізнати, хочби вже з всепольских і з москвофільских часописий, що останними часами в краю діяло ся і діє ся, що зовсім на дбає про певні і вірні інформациї власні або що навмисне пускає в сьвіт такі баламутні і не правдиві вісти, а в однім і в другім случаю наносить нашій справі велику шкоду.

Крім того повинен посол Лагодиньский подбати і про се яко осавул січового атамана, щоби сей не вводив сам кокетованєм з славянофільскими і москвофільскими послами в роді Грібара і т. п., яких запрошував на січове сьвято, баламутства в нарід, а також в правительственні круги, від котрих опісля вимагає ся ясного рішучого поступованя супроти змагань наших москвичів.

Вчера подали ми за Kurjer-ом Lwowsk-им вість, повторену і в инших часописях, що пос. Будзиновский виступив з українсько-руского клюбу і пише брошуру про радикальну політику. В інтересі клюбу і єго успіхів для нашої народної справи, можна лише бажати, щоби ся вість справдила ся й пос. Будзиновский пішов дорогою д-ра Трильовского, а за ним слідував також п. Лагодиньский.

На сім може українсько-руский клюб лише виграти і улекшити собі справдешню реальну роботу.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

З нагоди торжественного отвореня боснійского сойму 16. с. м. годить ся пригадати єго склад. Сторонництва в сім соймі є природним витвором відносин в краю. Крім віроісповідної ціхи має кожде з них ще народну ціху. Сербске і музулманьске соймове сторонництво, вийшовши з виборів на основі однородних проґрам, є однородного покрою. На жаль лише Хорвати війшли до сойму розбиті на дві фракциї: на 16 хорватских послів до »Заєднїци« належить 12, до „Католицкої унії“ належить 3, а 1 є компромісовий кандидат. Цїлий сойм числить 92 послів, з сего 72 є вибраних, а 20 вірилїстів. Відносини трех віроісповідних ґруп є такі: 36 Сербів, 29 музулманів, 21 католиків. Два жиди (один вибраний і один вірилїст), посадник Сараєва, предсїдники висшого суду, торговельно-промислової і адвокатскої палати, що належать до сойму, яко вірилїсти, ледво чи йдуть під увагу з огляду на подані відносини числа мандатів 36 : 29 : 21.

Правительство буде мати в соймі переважну більшість. Серби залишили своє відпорне становище, а також музулмани під проводом теперішного предсїдника сойму Алїбеґа і Шеріфа Арнавтовича зробили значний зворот в напрямі правительственних кругів, подібно як Серби під проводом Єфтановича. Католицке сторонництво Хорватів, між котрими великий вплив мають Франціскани можуть також осягнути свої домаганя лише тим способом, наколи будуть поступати згідно, залишать суперечки між собою і вступлять на дорогу реальної політики, на котрій можуть обезпечити розвиток своєї питомої народности і уладити відносини до Сербів і музулман.

Президентом сойму є Алїбеґефірдуз син великого власника Абдурамана. Був він давнїйше бурмістром Лївна і належав спершу до крайного музулманьского сторонництва.

Перший віцепрезидент Воїслав Шоля був провідником сербскої опозициї, жидом з Мостару, але тепер війшов в порозуміне з правительством.

Хорватский віцепрезидент Мандич Микола з Долячу коло Травника був віцебурмістром і адвокатом в Сараєві і одержав з нагоди прилуки Босни ордер зел. корони III. кляси.

Заграниця.

Аґенция Гаваса доносить з Льондону, що вість, начеб то француске правительство зробило предлогу скликаня конференциї кретийских опікунчих держав в справі переповорів що до кретийского питаня в Льондоні, є невірна. Анї Франция, анї инша опікунча держава не робила подібної предлоги. Правдою натомість є те, що порушено лише справу, чи не звернутиб уваги амбасадорів опікунчих держав в Льондоні на те, щоби они в своїх довірочних нарадах і в порозуміню з „Forreign Office“ слідили за кретийским питанєм, через що уникнуло би ся проволоки, яка звязана з переговорами поодиноких столиць дотично подробиць сего питаня. Неправдивою є рівнож вість, що француске правительство зробило предлогу в справі управильненя кретийского питаня та що »Forreign Office« з династичних зглядів не приняв сеї предлоги.

Великого шуму серед некатоликів в Европі наробила папска енциклїка в справі св. Кароля Боромея, якого заслуги підніс папа в противеньсві до таких реформаторів, як Лютер і ин. Особливо багато крику було серед протестантских кругів в Німеччині, які вважають згадану енциклїку обидою протестантизму. В Саксонії відбув навіть король специяльну нараду з міністрами і заповів, що вистосує до папи специяльне відручне письмо. З приводу сеї енциліки, як доносять з Парижа, має бути сильно захитане становище кардинала-секретаря стану Меррі дель Валя. Яко єго мнимих наслїдників вичисляють кардинала Рамполю або Льоренцелїя. Одначе вже мало прийти до порозуміня між Ватиканом а пруским правительством. Курия вручила пруському послови ноту, підписану кардиналом Меррі дель Валем з заявою, що цїль енциклїки витолкувано собі в хибний спосіб наслїдком невідповідного зрозуміня деяких речень, а папа не мав ніяких з тих замірів, які єму приписують. Папа не мав зовсім заміру обиджати, анї некатоликів в Німеччині, анї їх князів.

До непорозуміня прийшло також між Ватиканом і Іспанією. Король видав декрет, в якім дає дозвіл на свобідне сповнюванє релїґійних практик некатоликам в Іспанії. Проти сего вистосував Ватикан протест, вважаючи королївский декрет нарушенєм конкордату. Як доносять, правительство мало дати відповідь на протест Ватикану в тім дусї, що згаданий декрет не стоїть в ніякій звязи зі зміною конкордату, отже не є якимсь дипльоматичним некоректним поступком. Розходить ся тут лише о звичайне питанє, дотикаюче внутрішного ладу.

Державна рада.

На засїданю четверговім 16. червця посольска палата вела дальшу подрібну розправу буджетову. Пос. Демель домагав ся, щоби в народних, виділових і середних школах учено крім німецкого також инших краєвих язиків а се може довести до национального мира.

Пос. Днїстряньский зазначує, що неприродний німецко-польский союз тяжить найбільше на Русинах. При переписи населеня не повинен рішати язик „поточний“, але народність. Переписники питають лише, чи хто говорить по польски і такого вписують яко Поляків та фалшують статистику, коли тимчасом надвишка Поляків над Русинами виносить найбільш 120.000 Домагає ся отже, щоби при найблизшій переписи не переношено вибору переписних комісий з громад на староства, як се давнїйше розпорядило міністерство. Жалує ся дальше, що теперішнїй міністер судівництва не звертає найменшої бачности на домаганя Русинів при обсадах судів і не покликує укваліфікованих урядників руских. При обсаді віцепрезидентури львів. кр. суду обминено кваліфікованого Русина а заіменовано Поляка, хоч не мав такого уздібненя. Так само обминув при посуваню до VI. ранґи руских судиїв. Польскі судиї не зважають на розпорядки міністерскі що до руского язика. В львівскім карнім суді лише рускі судиї ведуть протоколи з рускими сторонами по руски, а польскі судиї лише по польски. Рускі судиї, що бережуть прав руского язика, наражують ся на дисциплїнарки. В шкільництві ведуть Поляки політику нищеня Русинів, хотять нищити руску культуру. Народні і середні школи є в руках Поляків. Русини мають лише утраквістичні школи, а чисто руских їм не признають та приневолюють до закладаня польских шкіл в руских громадах. Учит. семінариї є лише утраквістичні, закладанє руских ґімназий стрічає великі перепони. Бесїдник різко виступає проти міністра просьвіти за те, що не хотів признати право прилюдности рускій учит. семінариї женьскій у Львові. (Пос. Петрушевич: міністрови належить ся поличник. Оклики з ріжних сторін). Правительство предкладає соймові закони до санкциї, суперечні з XIX. арт. осн. законів. Русини ведуть тому розпучливу боротьбу і домагають се також утвореня окремого укр.-руского університету у Львові, хоч би проти волї політ. противників а навіть проти волї народів. (Оплески у Русинів). Найвисші культурні придбаня здобували народи кровю, нехай отже правительство стереже ся, щоби в XX. ст. заспокоєня найвисших культурних потреб не здобувано проливом крови. Caveant consules! (Гучні оплески на руск. лавках, оклики Abzug Stürgh!

Віцепредс. Романчук: Підчас промови п. Днїстряньского розляг ся оклик звернений проти міністра, оклик сей мушу зганити.

Пос. Будзиновский: Се драб! (оклики обуреня).

Предс. Романчук: Взиваю посла Будзиновского до порядку.

Пос. Чайковский (конс.) витає з вдоволенєм намір правительства що до реформи адміністрациї і домагає ся помноженя старостів і числа урядників, котрих в Галичині є о 30% менше, як в инших краях, але щоби не обмежувано автономії Галичини.

Пос. Томашевский (всеполяк) виступає проти виводів п. Днїстряньского, вказуючи на се, що пок. отець п. Д-го певно не згодив би ся на виводи сина. Школи народні галицкі не є утраквістичні, хоч в них учать польск. язика яко предмету. Поляки будуть голосувати за знесенєм польского язика в руских школах, але в польских школах кажуть своїм дітям учить ся також по руски. З рускими ґімназиями зроблено недобрий досьвід. Домагає ся відтак помноженя реальних шкіл і нарікає на переповненє середних шкіл. Домагає ся утвореня прибічної при міністерстві просьвіти Ради шк. кр. і домагає ся, щоби до міністерства покликувано не урядників, а заводових педаґоґів.

Пос. Марков жалує ся на переслїдованє москвичів. до чого прикладає руки митрополит Шептицкий, котрого бесїдник називає політичним гохштаплєром.

Пос. Лондзїн вказує на переслїдованя Поляків на Шлезку.

По промовах пос. Офнера і деяких инших замкнено розправу і вибрано ґенер. бесїдників про Вастияна, проти Томашка По їх промовах слїдували фактичні спростованя.

Пос. о. Войнаровский протестує рішучо проти напастий пос. Маркова на митрополита Шептицкого.

По промовах звітників меншости Немеца і Пігуляка приступлено до розправи над внесенєм в справі долї ческих ткачів.

Засїданє перервано о $^1/_2$12 в нвчи. Слїдуюче засїданє відбуває ся нинї.

Просимо відновити передплату

Новинки.

— **Календар**. В суботу: руско-кат.: Анатоля патр.; римо-кат.: Пр. Д. М. з Карм. — В недїлю: руско-кат.: *Сошествіє св. Духа*; римо кат.: Ґервазия.

— **Руский театр** виїздить з Бережан до Теребовлї і від завтрішної суботи буде грати в салї „Рускої Читальнї". Репертуар подає отсї вистави в: суботу „Галька" (гост. виступ п-ї Ф. Лопатиньскої), недїлю „Маруся Богуславка", понедїлок „Вій", середу „Madame Butterfly" (гост. виступ п-ї Лопатиньскої), четвер »Надїя«. Початок о $7^1/_2$ год. вечером.

— **Конкурс на проєкт памятника Т. Шевченка**. На зборах обєднаного Шевченкового комітету, що відбулись у київскій городскій думі 31. ст. ст. мая, як відомо, постановлено оповістити новий, другий конкурс на проєкт памятника Т. Шевченка в Київі, бо жюрі не ухвалило нї одного з проєктів першого конкурсу. В умовах другого конкурса зроблено деякі зміни.

Умови другого конкурсу. На конкурс можна присилати і скульптурні моделї і малюнки, але малюнки повинні уявляти памятник з всїх 4-ох боків. Моделї й малюнки мають бути в десять раз менше натурального розміру. Бажано, щоб сама постять була або в півтора рази або вдвоє більша звичайної людини.

Поза й убранє поета залежить від фантазиї художника.

Увесь памятник має обійтись від 100 до 150 тисяч карб. Материял: бронз і камінь.

До моделїв та малюнків треба додавати записки з поясненєм, визначаючи в записцї ідею памятника та подаючи в нїй докладно, скільки обійдеть ся педесталь, фіґура й инші частини разом з платою художникови за те, що виготує модель натурального розміру, усї скульптурні частини памятників, зазначивши, скільки обійдеть ся докладний обрахунок і детайльний проєкт.

Девізи повинні бути доставлені в самий будинок київскої городскої Управи не пізнїйше, як о 3. годинї 1-го лютого (ст. ст.) 1911-го року. На ескізї треба поставити девіз, а в запечатаній ковертї, під тим самим девізом, повинні бути адреса, імя (і по батькови), прізвище художника автора ескізу. Премій визначено три: перша 1.500 карб., друга 1.000 карб. і третя 500 карб. Як буде прислано на конкурс від 1 до 3 проєктів, то, з постанови жюрі, видана буде одна премія, а як 4—5 проєктів дві премії, 6 і більше, три премії. Жюрі має право сполучати премії, щоб видавати їх ex aequo. Жюрі може відбути ся, як прибуде не менше 7 членів єго, включаючи сюди й предсїдателя жюрі, та як буде в ньому не менше 3 художників.

Спис членів жюрі оповіщений буде пізнїйше.

З присланих ескізів стають власностю комітету ті, за які дано премії, а не преміовані будуть вернені з нерозпечатаними ковертами особам, які покажуть посьвідки надання проєкту. Комітет може, порозумівшись з авторами, купити в них і не ухвалені проєкти. Моделї, які не забрані будуть через місяць після засїданя жюрі, стануть власностю комітету.

Жюрі відбуде ся в Київі 14. лютого (ст. ст.) 1911. року. Спис членів жюрі висилатимуть усїм, хто схоче єго мати.

Конкурс не відбуде ся тодї, як жюрі не ухвалить на премію нї одного проєкта, більшостю двох третин голосів при присутности половини своїх членів, або $^3/_4$ голосів, як менше буде присутних членів жюрі.

Місце для памятника: фронтова частина скверу коло реальної школи, лицем до Михайлївскої площи.

Предс. ком. київск. гор. голова *І. Дяков*, секретар ком. гласн. київск. гор. думи *І. Щітковский*.

— **Пожари**. З Сокальщини доносять нам: Дня 13. с. м. о 5. год. по пол. вибух в жидівскій горальнї в Ваневі пожар, якого причиною була необережність при опалюваню машини. Огонь перекинув ся з горальнї на село і знищив 24 господарства майже до тла. З погорільцїв було 22 обезпечених в „Днїстрі". До спиненя пожару причинили ся пожарні сторожи з Острова, Жабча, Жужеля і Белза, инакше було би цїле село пішло з димом. — З Жидачева доносять, що онодї згоріло там кільканайцять будинків, а між иншими староство. Депозити і значну часть актів уратовано.

— **Зі Станїславова** доносять нам: Дня 5. с. м. в Станїславові полїциянт жид при ул. Белведерскій за рогачкою заколов на смерть шаблею християнина. Підпитий кавалєр кнїгинецкий (лат.) йшов співаючи собі і за то єго полїциянти арештували. Коли вели єго коло хати єго рідного брата, що сидїв на приспі під той час і запитав ся, за що єго арештують, то полїциянт жид, виймив шаблю і пхнув в него зі словами: „Milcz! ty psiakrew". Дивне, що сей полїциянт мав шаблю на оба боки остру, а ще дивнїйше, що всї жидівскі і польскі часописи так мовчать, мовби води в рот набрали. Як би так християнин се зробив, то був би „рейвах" по цїлім сьвітї.

— **Нові почти**. В найблизшім часї мають бути відкриті почтові уряди в кільканайцяти місцевостях Галичини, з яких переважна часть припадає на східну Галичину. Почти мають одержати: Базар і Біла в чортківскім повітї, Окулицї і Райброт в бохеньскім повітї, Сїдлиска в березівскім повітї, Шупарка в борщівскім повітї, Старуня в богородчаньскім повітї, Глинне і Підвисоке в бережаньскім пов., Ставчани-дворець в городецкім повітї, Вільхівцї в сяніцкім повітї, Кошляки в збараскім повітї, Беремяни і Червоногород в заліщицкім повітї, Пристань в жовківскім повітї, Уйсоли в живецкім повітї і Бжещ в бяльскім повітї.

— **Величезний град** падав онодї в Сосновци коло Варшави. Град був величини здорового пястука. Витовк не лише всьо збіже і сади, але поубивав кілька тисяч бажантів, заяців, серн і оленїв. Пять пастухів, які не вспіли сховати ся під крівлю, згинули від ледових куль. Товариство обезпечень виплатить поверх пів мілїона рублїв, хотяй шкоди є далеко більші. Щастє, що градова хмара обняла вузку і коротку полосу.

— **Злодійства в Росиї**. З Петербурга доносять, що в зарядї Червоного Хреста викрито великі злодійства, яких допустила ся княгиня Лобанов-Ростовска. Она завідувала достáвою відзнак товариства ріжним фірмам, які їх розпродували. Княгиня відбирала гроші, по 1.000 і більше рублїв, щоби їх передати скарбникови. Однак замість повної квоти передавала лише 10 до 20 рублїв, а решту ховала для себе і тим чином обікрала касу товариства на кількадесять тисяч карбованцїв. Такі княгинї-злодійки виховують ся хиба в Росиї.

— **Катастрофа під морем**.. Від коли винайдено підводні судна, лучило ся з ними кілька катастроф. Франция зазнала два такі нещастя. Коли судно зіпсує ся і осяде на днї моря, то для залоги пропала всяка надія на ратунок. Заки віднайдуть і витягнуть з моря судно, то всї люди в нїм удусять ся. Перед двома тижнями в портї Калє наїхав пароход „Па де Калє" на виринаюче підводне судно „Плювіозе" і так єго ушкодив, що оно пішло на дно. Два тижнї працювали нурки і військові кораблї, щоби затоплене судно притягнути до берега. Судно було з одного боку продїравлене, а залога єго, зложена з 20 кількох людий утопила ся. Тїла моряків були в розкладї і ледво можна було їх пізнати.

— **Устний іспит зрілости в рускій ґімназиї в Перемишлї** відбув ся в днях від 1. до 10. червця 1910 під проводом д-ра Омеляна Калитовского, директора ц. к. І. ґімназиї в Ряшеві, яко делеґата ц. к. Ради шк. краєвої. До іспиту зголосило ся в віддїлї „А" 34 публичних учеників і 3 приватистки. Сьвідоцтво зрілости одержали: 1. Андрущишин Стефан, 2. Бачиньский Александер (з відзнач.), 3. Березовский Денис, 4. Булик Володимир, 5. Вітошиньский Максим, 6. Гамрацей Николай, 7. Гинилевич Іван, 8. Гинилевич Ярослав, 9. Ґмитрасевич Василь, 10. Заремба Стефан, 11. Зелїк Осип, 12. Ключник Іван, 13. Корпало Михайло (з відзнач.), 14. Костек Мирослав Омелян, 15. Костик Володимир, 16. Круцько Андрій, 17. Лазоришак Олексій (з відзн.), 18. Лебедович Іван, 19. Левкевич Іван, 20. Маєр Мойсей, 21. Мягкий Юліян, 22. Панас Николай, 23. Паращак Теодор (з відзн.), 24. Самолевич Іван, 25. Сеньчук Онуфрій, 26. Середович Василь, 27. Сїрко Ізидор, 28. Сковрон Николай, 29. Фединьский Николай, 30. Чайківский Ілия, 31. Чичкевич Стефан Роберт, 32. Шепарович Юрій Андрій Роман, 33. Борисівна Ірина (приват.), 34. Корженьовска Стефанія (приват.), 35. Погорецка Ольга Мария (приват.). Репробовано 2 публичних учеників на пів року.

В віддїлї „Б" зголосило ся до іспиту 28 публичних учеників. Сьвідоцтво зрілости одержали: 1. Волощак Семен (з відзн.), 2. Ґорецкий Осип, 3. Калимон Роман, 4. Козак Модест, 5. Колтунюк Михайло Захарія, 6. Кузьмич Роман, 7. Лїсикевич Юліян, 8. Лозиньский Осип, 9. Лубянецкий Іван, 10 Марущак Василь, 11. Медвидский Іван, 12. Менціньский Евген Іван (з відзн.), 13. Мигаль Семен, 14. Михалюньо Павло (з відзн.), 15. Молєщій Іван (з відзн.), 16. Негребецкий Володимир Дмитро, 17. Олексишин Ярослав, 18. Пастернак Ярослав (з відзн.), 19. Піджарко Евген, 20. Ріндлєр Арон Герш, 21. Рубенфельд Айзіґ, 22. Савойка Роман Александер (з відзн.), 23. Сенета Денис, 24. Смулка Володимир, 25. Тимкевич Александер, 26. Харамбура Ізидор, 27. Школьник Володимир Лев. Репробовано на пів року 1 ученика.

Оповістки.

— **З Бережан**. Велике повітове віче про українське шкільництво і українське учительство відбуде ся в Бережанах дня 29. червня в салї „Надії" о 11. годинї перед полуднем, на яке вовинно явити ся з обовязку все українське учительство і вся наша сьвідома суспільність. — (Просить ся о передрукованє сего повідомленя всї українські часописи) о. *Григорий Кончевич*.

— **Фестин в Рогатинї**. Дня 19. червця (в недїлю) відбуде ся на Перенівцї фестин. Дохід призначений на тутешну приватну руску ґімназию. Вступ 50 с. — *„Тов. Жіноча Громада"*.

Безіменні „герої" і їх кертична робота.

(Замісць листу до редакциї „Przegląd-у").

Написав

Др. Богдан Барвіньский.

(Конець).

Я не був би звертав уваги на „арґументи" п. R., колиб не те, що редакция „Przegląd-у" готова добачити в тім брак арґументів з моєї сторони. Очивидно в подрібну полєміку з безіменним »героєм«, що сховавши ся за пліт, закидає другим „kłamstwo i mylną interpretacyę", не буду запускати ся, бо й справдї на полєміку з такими людцями шкода „papier psuć". Всеж таки зверну увагу на деякі єго „арґументи". Він закидає менї, що я нарочно опустив в цитатї з »Неофітів« в зворотцї „Молїтесь Богови сьвятому..." слова „Все брехня! царі, попи!" Але забув п. R., який на основі сих слів називає Шевченка атеїстом, пояснити редакцию „Przegląd-у" і єї читачів, хто се ті »попи«, яких Шевченко зове „брехня". Се православні московскі попи, яких поет зобразив в »Неофітах« поганьскими жерцями, а котрі велять покланяти ся московскому цареви, зображеному в „Неофітах" римским кесарем, що вдає з себе бога Юпітера! Чому не зацитував п. R. з тих-же »Неофітів« прольоґу, де Шевченко питає ся:

Що він зробив їм — той сьвятий,
Той Назорей, той Син єдиний
Богом — ізбранної Марії —
Що він зробив їм? І за що
Його сьвятого мордували,
Во узи ковали,
І главу його честную
Терном увінчали, —
І вивели з злодіями
На Голгофту — гору,
І повісили між ними?
За що? —

Чи так пише атеїст, п. R. і Хвальна Редакциє „Przegląd-у"? Чи за те звати єго атеїстом, що він назвав »брехнею« московских попів, звісних деришкірів, котрі в ряди-годи сповняють також поліцейску службу?

І я не перечу, як не перечить також п. Костельник натуралїстичного способу представленя в поемі »Марія«, але чому п. R. зіґнорував сей чудовий вступ в сїй поемі, де Шевченко виразно зове Пречисту Діву »пренепорочною пречистою«, а через те дає доказ, що в єго поемі не було інтенциї богохульства. П. R. обурює ся на Шевченка за те, що в поемі „Гус" назвав він папу „годованим чернцем, що торгує людскою кровю і рай у найми віддає". П. R., як видно з сего, а з ним і редакция „Przegląd-у" великі іґноранти що до історії. Чи треба пригадувати їм, що початок XV. ст. се найчорнїйша карта в історії папства? Чи пригадати їм »папску схизму«, коли то рівночасно було аж чотирох папів, які взаїмно кидали на себе клятви, аж папа Мартин V. положив конець сїй схизмі? Чи треба їм нагадати, що сим „годованим чернцем", проти якого за єго „відпусти" виступає Шевченко устами Гуса, був скинений опісля Собором папа Іван XXIII., попереду Бальтазар Косса, бувший пірат, якому Собор, виточивши процес, закинув такі злочини, як убійство, розбій, розпуста і т. д.? Або чи треба їм нагадати соромну »авінїоньску неволю«, яка довела власне до папскої схизми, а яку вельми влучно малює Шевченко в „Гусї"?

Шепочетця Авіньоно
З римськими ченцями;
Шепочуться анті папи,
Аж трясуть ся стани
Від шопоту: Кардинали
Як гадюки вють ся

Круг тіяри, та нищечком
Мов коти гризуть ся
За мишеня...

Чи не було так в часї папскої схизми, чи нема на се історичних доказів?

Шевченко зобразив Єзуїтів і маґнатів яко тих, що поріжнили Русинів з Поляками, запаливши їх тихий рай. П. R. бачить в тім доказ ненависти Шевченка до Поляків, дарма, що Єзуїти а польский нарід се не одно й те саме, що й самі Поляки вважали Єзуїтів причиною упадку Польщі. Чиж не дало се поводу пок. кс. Заленскому до написаня просторої книжки „Czy Jezuici zgubili Polskę?“ Наведу погляд одного з польских авторів, барона Ґвідона Баталії, що писав про Шевченка, про що дальше ширше скажу. Ось що пише він про Єзуїтів (ст. 7.):

»Jezuici faworyzowani przez pierwszego z Wazów nie mogli pojąć, jak wbrew całej Europie ówczesnej, rządy polskiego króla, księcia katolickiego, spokojnie mogą się przypatrywać istnieniu w ich krajach heretyków, szyzmatyków... Ciemnotę i zagorzałość religijną szerzący Jezuici, wywarli też nader zgubny wpływ na całą szlachtę polską, wśliznąwszy się chytrością węża naprzód w jej zaufanie. Dokazali nareszcie wpływem swoim tego, że ta szlachta, dawniej tolerantna zaczęła uciskać poddanych. ...W ślad więc za prześladowaniem religijnem i zapalczywością nawracania na katolicyzm ukraińców, nastąpiło prześladowanie i ucisk kozactwa przez szlachtę...“ Се пише Поляк, не Шевченко!

Редакциї „Przegląd-у“, яка, не прочитавши може всїх поезий Шевченка, називає єго поезию“ zaprawioną jadem złości i nienawiści“ радимо прочитати собі, що пишуть не якісь там Українцї, а їх власні родимцї, Поляки про Шевченка. A. J. Gorzałczyński: »Przekłady pisarzów małorossyjskich. I. Taras Szewczenko«. Kijów 1862 так пише: „Staraliśmy się zebrać i przeczytać wszystko, co tylko wyszło z pod pióra Szewczenki, przejrzeć zdania, jakie o nim wypowiedzieli krytycy, co powiedział p. Sowiński, jak odezwało się dziennikarstwo; posłuchać co o nim mówią właśni rodacy“ (ст. II). Полемізуючи з Совіньским, пише Г.: „Skalał nam tę postać narodowego piewcy, zrobiwszy z niego krwawe widmo, a my jako dzieci schowaliśmy się za niańki, a niańki zawołały: „krzycz dziecko, a strach ucieknie! Musimy się zatrzymać przy tym utworze, musimy wyczerpnąć ten przedmiot, bo czujemy krzywdę wyrządzoną poecie — człowiekowi... kto wczyta się w Hajdamaków, ten spostrzeże, że autor żadnej myśli organicznej w Koliszczyznie nie widział“ (ст. VII). „On nie był propagatorem zemsty« (ст. IX.), Pan. Sowiński chciał, widać, koniecznie dopatrzeć w Szewczence poetę namiętności, owego poetę chwili, a gdy nie mógł tego znaleźć, utworzył nam srogie widmo!« (ст. XI). „I któż był ten człowiek, którego śmierć tak wielkie wrażenie zrobiła w całym kraju?! Czyż dla tego płacze cały naród, że on napisał Hajdamaków, czy dla tego. że lud uczył nienawiści i zemsty?! O nie! ...Musi być wyższa tego przyczyna — miłością tylko za miłość się płaci! za łzy łzami!“ (ст. XIII). „Wyszedłszy z ludu wzniósł się wykształceniem nad tłumy, nie zapomniawszy ani miłości dla ludu, ani boleści prostaczej. Pracą uszlachetnił w sobie wszystkie uczucia i pozostawił ludowi wzór do naśladowania! Zasiał rolę, z której zbierze się bujne ziarno oświaty ludowej i pozostał pomnikową postacią dla narodu“ (ст. XVI|XVII). »Oddaję tę pracę w dani mym Rodakom z sumiennem przeświadczeniem, że to czynię na dobie, że stawiając w prawdziwem świetle postać poety narodowego Ukrainy wypłacam i winny dług narodowości mojej. Kto bowiem nie umie uszanować i uczcić obcej narodowości, nie uszanuje i swojej i jest najwyższym despotą, bo despotą myśli!“ (ст. XVIII).

Так пише оден Поляк; най ще послухає редакция „Przegląd-у“, що пише другий, а іменно Gwido baron Battaglia: „Taras Szewczenko: Życie i pisma jego“. Lwów 1865. »Ten gienjusz narodowy, ta gwiazda Ukrainy przewodnia, miała wyjść z ubogiej chaty wieśniaka, z pośród ludu. Gienjuszem tym, gwiazdą przewodnią i tętnem ożywiającem całe obecne duchowe odrodzenie się Rusi, jej literatur, jest wielki Taras Szewczenko« (ст. 8), Приступаючи до розбору „Гайдамаків“ підносить Баталїя „jak stronniczymi byli niektórzy krytycy polscy, jak nawet jeden dla poparcia swoich potępiających zdań na Szewczenkę, nie wahał się najniesprawiedliwiej przekręcić jego słów“. (ст. 35). Цитуючи звісну »передмову« Шевченка до »Гайдамаків«, що починає ся; »Слава Богу, що минуло!« пише Баталїя: „Te słowa wyjęte z ust Szewczenki, niech zadadzą więc kłam prześladowcom jego — jest to wyznanie jego wiary politycznej. Zachęcaż więc Szewczenko, jak to mówi krytyk w Bibl. Warsz. (1862 T. I. Zeszyt I), do dzieł, których treścią jest „nóż, głownia, strumienie gorzałki na wpół z krwi strumieniami? Sprawu ta za nadto jasną, abyśmy mieli jeszcze coś na obronę Szewczenki przytaczać“. (ст. 30). „Polak więc umiejący czytać graždankę, nie znajdzie w swem przedsięwzięciu przeszkód, odda zaś prawdzie tę przysługę, że przekonawszy się sam o błahości potwarzy rzucanych na ludowego wieszcza, będzie wstanie obronić go. Jeszcze raz jednak powtarzam, że trzeba wszystkie dzieła Szewczenki czytać, aby go należycie poznać« (ст. 55)

»A poznać Szewczenkę, to rzecz nie małej wagi... To wskrzesiciel właściwy nowej idei rusińskiej, wyszłej przez niego z łona Ukrainy; to jej przedstawiciel — ilu jest prawych, inteligentnych Rusinów, każdy z nich czci w Szewczence ojca nowej idei, wcielonej przezeń w dawne, choć przez długie lata martwe ciało... Ukrana i część młodzieży (тепер вся крім ренеґатів!) Rusinów galicyjskich, kieruje się jego ideę... Poznać Szewczenkę, powtarzam, to rzecz dla Polaków bardzo wielkiej wagi. Poznawszy go, potrafimy łatwo odróżnić męty od czystej wody w łonie samych Rusinów. Poznawszy pzedstawiciela tej idei, przedstawiciela jedynie prawdziwego, uznamy szlachetne i pełne poświęcenia zamiary zacnej części Rusinow... Sprawa ich, cierpieniami męczenników już uświęcona, wzmocniona... I nie na nazwę prawych Rusinów zasługują ci (най собі се запамятає п. R!), który umazawszy ręce z ponętnym kruszcu spadlając siebie i obałamucając łatwowiernych braci, wprost zasadom Szewczenkowym przeciwne głoszą zdania i stawiając się na naczelników rodaków swoich, zdradzając Ruś, kierując jej koleje ku ohydnemu despotyzmowi skazując ojczyznę na wynarodowienie dla korzyści barbarzyńców azjatyckich. Poznała się już jednak na nich wielka część Rusinów i zasłużone piętno hańby na imionach ich wycisnęła“. (ст. 55/56).

Все те повинна собі затямити редакция „Przegląd у“, яка і сама кинула калюмнїю на нашого найбільшого поета, а крім сего ширить публичне згіршенє, подаючи у відповідь на статї, підписані повним іменем, безіменні статї. Той хто боїть підписати ся повним іменем, сей з певностию не виступме в обороні правди! Тому проч з безіменними »героями«! Проч з кертичною роботою, яка боїть ся дневного сьвітла!

Телеґрами

з дня 17. червця.

Ковно. Ґубернатор казав замкнути 11 литовских просьвітних товариств.

Інсбрук. Наслїдком дощів настали великі повени і наробили багато шкоди.

ВІЛЛЯ - - „ОЛЬГА“ = В = КЛІМАТИЧНІЙ МІСЦЕВОСТИ **ТРУСКАВЦИ** під зарядом „Нар. Гостинниці“ у Львові.

уже отворена для П. Т. Гостий до винайму з комплетним умебльованєм, постелию і цїлим утриманєм по як найприступнїйших цїнах. — Управу в місци віддано в енерґічні і досьвідчені руки особи, котра дає повну ґарантию заспокоєня хочби найвибаливійших вимог зі сторони П. Т. Гостий. — — — — —

Др. Богдан Барвіньский:

Зїзд галицкого князя Данила з угорским королем Белею IV. в Прешбурзї 1250 р. Історично-критична аналїза. Львів 1901. 16⁰ ст. 18. — Цїна 50 сот.

Прешбурський зїзд в справі спадщини по Бабенберґах. (Причинок до історії великого австрийского безкоролївя). Львів 1903. 8⁰ ст. 27.— Цїна 30 с.

Жиґимонт Кейстутович, великий князь Литовско-руский. Історична моноґрафія. Жовква 1905. 8⁰ ст. XIV+170. -- Цїна 2 К.

Zygmunt Kiejstutowicz, książę starodubski. Львів 1906. 8⁰ ст. 28. — Цїна 50 с.

Bogurodzicza dzewicza а історичні висновки д ра Щурата. (В інтересї історичної правди). Львів 1906. мала 8⁰ ст. 41. — Цїна 20 с.

Історичні причинки. Розвідки, замітки і материяли до історії України-Руси. І. Жовква 1908 мал. 8⁰ ст. 170. — Цїна 2 К.

Історичний розвиток імени україньско-руского народу. Львів, мал. 8⁰ ст. 41. Цїна 40 с.

Pieczęcie książąt halicko-włodzimierskich z pierwszej pol. XIV. w. Краків 1909. мал. 8⁰ ст. 22. Цїна 40 с.

Pieczęcie bojarów halicko-włodimierskich z pierw. połowy XIV. w. — вел. 8⁰ ст. 4. Львів Цїна 5 сот.

Дістати можна в книгарнї Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

Образи Шевченка, Хмельницкого, Котляревского, Лисенка від 6—200 К. Фіґурки з ґіпсу á 80 с і 1·20 К. Краватки, ґердани, сорочки, фартушки, шапки сокільскі і козацкі, альбоми, перфуми, спинки ррошки і шпильки з гербом, тутки і паперцї б жного рода поручають. — *Склади „Сокільского Базару“ у Львові, Стрию і Станїславові.*

Товариство взаїмного кредиту

„Днїстер“

у Львові, ул. Руска ч. 20.

Телефон ч. 788.

засноване при Товаристві взаїмних обезпечень „Днїстер“ в р. 1895 на підставі закона о стоваришенях з р. 1873.

Одвічальність членів обмежена до подвійної висоти удїлу.

Цїлею Товариства є **удїлюванє кредиту** своїм членам рільникам **обезпеченим в „Днїстрі“ від більше лїт.**

Проценти від вкладок 4%, без потрученя податку рентового.

Вкладки приймає і виплачує Каса Дирекциї Товариства в годинах урядових, **від 8. до 2. год. в полудне.**

Конто в Щадницї почтовій ч. 35.527.

Конто жирове в банку австро-угор.

Вкладки щадничі К 3,721.268·—
Удїли членьскі К 284·195·—
Позички удїлені К 3,471·478·—

Канцеляриї Товариства отворені перед полуднем.

Розклад зелїзничих поїздів

важний від 1. мая 1910.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночи
Кракова	5·50	8·55	1·30	5·45	10·05
Кракова	7·27	10·10	1·15 Б	8·40	2·30
Тарнова	—	—	1·05	—	—
Підволочиск	7.20	12·00	2·15	5·40	10·30
Черновець	8·05	—	2·05	5·53	9·30
Черновець	—	—	—	6·35	12.20
Станиславова	5·45	—	—	—	—
Коломиї.	—	10.21	—	—	—
Ходорова	5·15 Г				
Стрия	7·28	11·45	4·25	7·41	11·02
Стрия				10·19Д	
Самбора	8·00	9·58	2·00		9·00
Рави рускої	7·32	12·00	—	8·00	—
Яворова	8·15	—	5·00	—	—
Брухович	7·32	1·05 Л	1·53 З	8·00	9·25 З
Брухович	7·49 К	1·20	4·10 З	3·26К	—
Підгаєць	—	11·15	—	—	
Винник		—			12·10
Янова	8·15	1·10 К	5·00	9·26 К	10·07К
Любіня	8·00	9·38	2·00	9·00	11·40Р
На Підзамче з:					
Підволочиск	7·01	11·40	2·00	5·17	10·13
Бродів	7·01	—	2·00	5·17	10·12
Підгаєць	—	10·54	—	9·44	—
Винник	7·26	—	—	6·29	11.55А
На Личаків з:					
Підгаєць	—	10·23	—	9·28	—
Винник	7·10		—	6·13	11·39А

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд	вечер	в ночи
Кракова	3·55	8·25	3·15	6·55	11.15
Кракова	6·04	8·40	3·55	7·45	12·45
Кракова	—	—	2·45	6·04	—
Мшани	—	—	3·30	5·41	—
Підволочиск	6·20	10·40	2·16	8·10	11.10
Черновець	6·10	9·35	—	—	10·36
Черновець	—	9·10	2·23	—	2·50
Станиславова	—	—	2·52	—	—
Коломиї	—	—	—	5·59	—
Ходорова	—	—	—	8·23 В	—
Стрия	7·20	10·15	1·45	6·50	11·25
Самбора	6·00	9·05	3·40	—	10·40
Гави рускої	7·34		2·30	7·10	11·35 З
Яворова	8·20		—	6·30	—
Брухович	6·13	10·05Л	2·35 З	8·38 З	11·35 З
Брухович	7·34	12·25 З	4·24 З	7·10	
Підгаєць	5·58			6·16	
Янова	8·20	10·20К	1·35 Н	3·35	6·39 К
Любіня	6·00	9·05	2·15 Р	3·40	10·40
З Підзамча до:					
Підволочиск	6·35	11·00	2·31	8·33	11·32
Бродів	6·35	11·00	2·31	8·33	—
Підгаєць	6·12		—	6·30	—
Винник			1·30		11·35А
З Личакова до:					
Підгаєць	6·31			6·50	
Винник			1·49		10·54

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим другом. — *) Лише в недїлї.

А = лише в середи і суботи. — Б = від 1·6 до 30/9 щоденно; В = в день перед кождою недїлею і сьвятами обох обрядів. — Г = в день по кождій недїлї і сьвятї обох обрядів. — Д = від 19/6. до 11/9. в недїлї і рим.-кат. сьвята. — З = від 1/6. до 30/9. щоденно. — К = від 1/5. до 30/9. щоденно. — Л = від 1/6 до 31/8 щоденно — Н = від 1/5. до 11/9. в недїлї і рим. кат. сьвята. — Р = від 15/5. до 11/9. в недїлї і рим. кат. сьвята.

Видає і відповідає за редакцию **Семен Ґорук.**

З друкарнї В. А. Шийковського.